

KOPIE

Vonnisnummer / Griffienummer / 700
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 3 april 2019
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket Dossiernummer 16B023354 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg West-Vlaanderen,
afdeling Brugge
Kamer B.16

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie en de

BURGERLIJKE PARTIJEN :

1. geboren te op
wonende te

vertegenwoordigd door Spaey Frederick, advocaat te Middelkerke
2. in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger over
de minderjarige
wonende te

thans niet verschijnende

aan wie zich tevens voegde

DE WOONINSPECTEUR, bevoegd voor en handelend namens HET VIAAMSE GEWEST,
handelend in toepassing van artikel 20 bis van de Vlaamse Wooncode (Decreet d.d.
15.7.1997)

met kantoor te 1000 Brussel , Herman Teerlinck-gebouw, Havenlaan 88 bus 22

vertegenwoordigd door Meester De Roover Peter, advocaat te 8200 Brugge,
Abdijbekerstraat 61 , loco Bronders Bart, advocaat te Oostende

tegen :

BEKLAAGDE :

966

, RRA
geboren te op
van Belgische nationaliteit, beheerder
wonende te

die persoonlijk verschijnt.

TENLASTELEGGING

Te in de periode van 1 juli 2016 tot en met 05 maart 2018

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk een pand gelegen te

1. woning
2. woning
3. woning
4. woning
5. woning
6. woning

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43 bis Sw., zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de gedaagde, namelijk van een bedrag van 41.325,00 EUR, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag)

Berekening vermogensvoordeel

woning

19 maanden (periode 01/07/2016 t.e.m. 31/01/2018) x 400,00 EUR/maand = 7.600,00 EUR

woning

19 maanden (periode 01/07/2016 t.e.m. 31/01/2018) x 550,00 EUR/maand = 10.450,00 EUR

woning

19 maanden (periode 01/07/2016 t.e.m. 31/01/2018) x 400,00 EUR/maand = 7.600,00 EUR

woning

19 maanden (periode 01/07/2016 t.e.m. 31/01/2018) x 400,00 EUR/maand = 7.600,00 EUR

woning

19 maanden (periode 01/07/2016 t.e.m. 31/01/2018) x 425,00 EUR/maand = 8.075,00 EUR

Totaal: 41.325,00 EUR

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

Ligging:

Aard en oppervlakte:

Wijk en nummer van het kadaster:

En de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

VE en ½ VG),

(¼ BE) en

(½

(¼

BE)

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op

door notaris

te

en uit hoofde van de nalatenschap van

overleden op

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagde betekend op 8 maart 2018 en overgeschreven op het Hypotheekkantoor op 9 maart 2018.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. De tenlasteleggingen

Beklaagde wordt onder de enige tenlastelegging vervolgd wegens het zich schuldig te hebben gemaakt aan een inbreuk op artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode door als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode rechtstreeks of via een tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld, of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, en meer bepaald 6 wooneenheden in het pand gelegen aan de _____, in de periode van 1 juli 2016 tot 5 maart 2018.

2. De relevante feiten

Beklaagde is deels volle eigenaar, deels vruchtgebruiker van het pand, gelegen aan de _____ dat is onderverdeeld in 10 woonentiteiten, die verhuurd werden.

Ingevolge een melding van de Dienst Wonen van de Stad _____ heeft het Agentschap Inspectie RWO op 29 juli 2016 ter plaatse een onderzoek uitgevoerd en werd door de bevoegde ambtenaar vastgesteld dat 6 wooneenheden niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten van de Vlaamse Wooncode en er werden aan het gebouw 16 strafpunten toegekend en aan de afzonderlijke wooneenheden respectievelijk 20 (woning _____), 57 (woning _____), 46 (woning _____), 19 (woning _____), 28 (woning _____) en 62 (woning _____) strafpunten toegekend. De wooneenheden werden verhuurd aan huurprijzen die schommelden tussen 400,00 en 550,00 euro per maand.

Naar aanleiding van een melding van herstel door beklagde, werd bij een nieuwe controle op 19 november 2018 evenwel vastgesteld dat de strafpunten nog steeds niet werden weggewerkt, de wooneenheden nog steeds niet voldeden maar wel nog steeds werden verhuurd.

3. Beoordeling

Op grond van de vaststellingen door de Wooninspectie en het onderzoek ter terechtzitting komt de tenlastelegging bewezen voor in hoofde van beklagde.

De door de Vlaamse regering aangewezen wooninspecteurs moeten beschouwd worden als politieambtenaren die in een bijzondere wet, in dit geval de Vlaamse Wooncode, een bijzondere opdracht krijgen om misdrijven vast te stellen, waarbij hun vaststellingen bij proces-verbaal tot bewijs van het tegendeel gelden. (Raad van State, 26 maart 2012, R.W. 2013-14, 50).

Door de bevoegde Inspectiediensten werd voor alle panden vastgesteld dat zij een groot aantal gebreken vertoonden en behept waren met strafpunten.

In tegenstelling tot de administratieve procedure, waarbij minstens 15 strafpunten nodig zijn alvorens tot de ongeschiktheid zal besloten worden is reeds 1 strafpunt voldoende om tot een strafrechtelijk inbreuk te besluiten (vergelijk VANDROMME T. "Verhuur van krotwoningen (inbreuken op de Vlaamse Wooncode)", *Artikelsgewijze Commentaar Strafrecht*, Kluwer, nr. 31).

Beklaagde heeft aldus een woongelegenheden ter beschikking gesteld die niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten die door de Vlaamse Regering worden bepaald, wat door artikel 5 Vlaamse Wooncode verplicht is gesteld voor elke woning.

De gewestelijke woningkwaliteitsnormen zijn nochtans van openbare orde. De gewestelijke kwaliteitsnormen zijn de absolute minimumgrens waaronder geen verhuring of ter beschikking stelling mogelijk is, zelfs indien de huurder ermee akkoord zou gaan.

Dat beklagde niet ter kwader trouw zou zijn geweest, maar uit onwetendheid of tijdsgebrek handelde, is niet relevant. De Vlaamse Wooncode bevat geen aanduiding van het moreel element, zodat een algemeen opzet volstaat. Er is aldus geen bijzonder of bedrieglijk opzet of kwade trouw vereist.

4. De strafmaat

De feiten, bewezen in hoofde van beklagde, zijn ernstig. De beklagde heeft niet de minste bekommernis voor het welzijn van de bewoners van zijn panden. De beklagde is tekortgeschoten in zijn verplichting om aan de bewoners een woongelegenheden ter beschikking te stellen die voldoet aan de minimumnormen van een menswaardige, veilige huisvesting in gezonde omstandigheden.

Het gedrag van beklagde kan maatschappelijk geenszins worden getolereerd en dient maatschappelijk streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

Beklagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éénzelfde misdadig opzet, zodat er, overeenkomstig artikel 65 lid 1 Strafwetboek, slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

Beklagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in 1937. Hij beschikt over een blanco strafregister.

Ondanks herhaald aandringen van de bevoegde overheidsinstanties en hoewel beklagde reeds enkele verbeteringswerken aanbracht, voldoen de wooneenheden nog steeds niet aan de minimale kwaliteitsvereisten van de Vlaamse Wooncode.

Beklagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Beklagde verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Rekening houdend met hogerstaande is de rechtbank van oordeel dat een geldboete van 1.000,00 euro, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, passend en noodzakelijk is, teneinde beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem ervan te weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

5. De bijzondere verbeurdverklaring

Beklaagde werd tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 41.325,00 euro.

Dit bedrag betreft de vermogensvoordelen (economisch voordeel), rechtstreeks voorgekomen uit het misdrijf of de goederen en waarden die er van in de plaats gesteld zijn in de zin van artikel 42,3° Strafwetboek, waarvan het Openbaar Ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring vordert overeenkomstig artikel 43bis Strafwetboek.

De vermogensvoordelen werden berekend door de inspecteurs aan de hand van de gehanteerde huurprijzen zoals die blijken uit de verklaringen van de diverse betrokkenen.

De berekening van de genoten vermogensvoordelen komt correct voor en wordt op zich overigens niet betwist door beklaagde.

Rekening houdend evenwel met de kosten die werden gemaakt voor de renovatie en teneinde de financiële toestand van beklaagde niet blijvend te hypothekeren en om hen aldus geen onredelijk zware straf op te leggen, kan het door het openbaar ministerie gevorderd bedrag overeenkomstig artikel 43bis lid 7 Strafwetboek gematigd worden naar een bedrag van 20.000,00 euro, dat verbeurd verklaard wordt in het vermogen van beklaagde.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1. De vordering van

De vordering van deze burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

Deze burgerlijke partij is de broer van beklaagde en blote eigenaar (van een onverdeeld aandeel) van het pand.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging viseren het verhuren, of ruimer geformuleerd, het ter beschikking stellen van deze panden, niet het slecht onderhouden van de panden op zich, zodat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de eventuele de schade die door deze burgerlijke partij zou geleden zijn en de tenlastelegging. De burgerlijke partij bewoonde deze panden niet. De vordering wordt bijgevolg afgewezen als ongegrond.

2. De vordering van _____ in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger over de minderjarige

De vordering van deze burgerlijke partij is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De minderjarige

woonde met haar moeder

in het pand nr.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden. De beklagde is als enige aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Deze burgerlijke partij vordert een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro. Het staat vast dat de burgerlijke partij door deze gebrekkige huisvesting schade heeft geleden, zodat de provisionele vordering gegrond voorkomt.

De beoordeling van de burgerlijke vordering wordt voor het overige aangehouden, inbegrepen de beslissing over de interesten en de kosten, en de zaak wordt op dat vlak onbepaald uitgesteld.

3. De overige burgerlijke belangen

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

DE HERSTELVORDERING

Krachtens artikel 20*bis* van de Vlaamse Wooncode kan de rechtbank ambtshalve, op vordering van de wooninspecteur of van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de woning, het pand of het goed ligt, - naast de straf - bevelen om werken uit te voeren om het pand dat het gebouw met de aanwezige woonentiteiten omvat, te laten voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5. De rechtbank kan tevens, indien zij vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden, bevelen aan de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Bij brief aan de procureur des Konings van 19 juni 2016 heeft Wooninspectie West-Vlaanderen een herstellvordering ingeleid.

De herstelmaatregel strekt tot het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw, zodat dit gebouw voldoet aan de veiligheids-, gezondheids- en kwaliteitsvereisten, zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode.

Dit alles binnen een termijn van 10 maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging.

****

De bepaling van artikel 20*bis* de Vlaamse Wooncode moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats te vorderen uitsluitend met het oog op de elementaire veiligheids-, gezondheids- en

woonkwaliteitsvereisten. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn daaraan of dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten.

De vordering is uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit het oogpunt van de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en is niet kennelijk onredelijk is.

Dat een aantal wooneenheden thans niet meer verhuurd worden, vormt geen beletsel. Aangezien de herstellvordering als doel de verbetering van de woonkwaliteit heeft, moet de rechter alsnog het herstel van de gebreken bevelen, zelfs indien de gebrekkige woning inmiddels niet meer verhuurd of ter beschikking gesteld wordt.

De rechtbank ziet dan ook geen redenen om de vordering tot herstel van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder gevolg te laten.

De wooninspecteur vordert verder gemachtigd te worden tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak en de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

De vordering is gegrond. Artikel 20bis §7 Vlaamse Wooncode verplicht de rechter immers om, nadat hij een vordering van de wooninspecteur, het college van burgemeester en schepenen of de burgerlijke partij tot herstel heeft ingewilligd, zowel de wooninspecteur als het college van burgemeester en schepenen als de burgerlijke partij te machtigen ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien.

De beklagde heeft al voldoende tijd (3 jaar!) gekregen om de herstelmaatregelen uit te voeren, wat hij naliet, zodat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet-naleving van dit bevel.

Aan beklagde wordt nog een termijn van 18 maanden gegeven om vrijwillig het herstel uit te voeren, waarna een dwangsom van 100,00 euro per dag vertraging wordt opgelegd bij niet uitvoering van onderhavig vonnis binnen de gestelde termijn, met een maximum van 50.000,00 euro.

De wooninspecteur wordt tevens gemachtigd om de kosten, vermeld in artikel 17bis, § 2 van de Vlaamse Wooncode, zo die werden gemaakt, te verhalen op beklagde.

****

De wooninspecteur vordert tot slot het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel.

Overeenkomstig artikel 203, §3 Wetboek van Strafvordering kunnen de vonnissen over de strafvordering, buiten die van veroordeling, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, alsook de vonnissen over de burgerlijke rechtsvordering bij een speciaal gemotiveerde beslissing uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard niettegenstaande hoger beroep.

De herstelmaatregel is een maatregel van burgerlijke aard die beoogt de gevolgen van het misdrijf te doen ophouden ook al behoort die tot de publieke (straf)vordering (zie in zelfde zin: Cass. 25 november 2014, P.13.1715.N). Als bijzondere vorm van teruggave strekt zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit de inbreuk op de Vlaamse Wooncode is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad. Met de teruggave wordt vermeden dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem begane inbreuk behoudt. De teruggave is aldus een herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en heeft bijgevolg een civielrechtelijk karakter.

Gelet op de ernstige veiligheidsrisico's die de gebreken in het pand met zich meebrengen en gelet op het gegeven dat het pand nog steeds bewoond wordt, wordt het vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard. De vordering van de wooninspecteur is ook op dit punt gegrond.

****

Ten onrechte vordert de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur beklagde te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro.

Het optreden voor het strafrecht van een herstellende overheid, die een wettelijke of decretale opdracht in het algemeen belang uitoefent en geen particulier belang nastreeft, kan dan ook niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering, zodat geen rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend (zie in zelfde zin: Cass., 12 maart 2019, P.18.0747.N)

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 38, 40, 42,3°, 43bis, 65 lid 1, 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Verklaart de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt voor de feiten onder de enige tenlastelegging :

tot een geldboete van **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 750,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 6000,00 EUR.

Veroordeelt

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 282,37 EUR.

De bijzondere verbeurdverklaring:

Verklaart een bedrag van **TWINTIGDUIZEND EURO (20.000,00 €)** verbeurd lastens overeenkomstig de artikelen 42,3' en 43bis Strafwetboek.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond, zoals hoger overwogen.

***

Verklaart de eis van de burgerlijke partij in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger over de persoon en de goederen van de minderjarige ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger over de persoon en de goederen van de minderjarige de som van: één euro (1,00 EUR) provisioneel.

Zegt dat de geldsommen die toekomen aan de minderjarige zullen worden geplaatst op een rekening geopend op naam van deze minderjarige welke rekening, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van de meerderjarigheid van deze minderjarige.

Houdt de beslissing nopens de definitieve begroting van de schadevergoeding van de burgerlijke partij, de verschuldigde intresten en de vergoeding van de kosten – daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding - aan.

De overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aan.

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en als volgt gegrond.

Beveelt over te gaan tot het herstel van het pand gelegen te kadastraal gekend onder

door het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw en de daarin ondergebrachte woongelegenheden, zodat dit gebouw en de daarin ondergebrachte woongelegenheden voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en kwaliteitsvereisten, zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode,

en dit binnen een termijn van achttien (18) maanden vanaf de datum van huidig vonnis.

Beveelt dat voor het geval dat het pand niet wordt hersteld binnen de voormelde termijn de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 20bis §7 Vlaamse Wooncode.

Zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de Stad door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van achttien (18) maanden vanaf heden, en dit met een maximum van 50.000,00 euro.

Machtigt de wooninspecteur om de kosten vermeld in artikel 17bis, § 2 van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde.

Verklaart het vonnis – voor wat betreft de herstellvordering - uitvoerbaar bij voorraad.

****

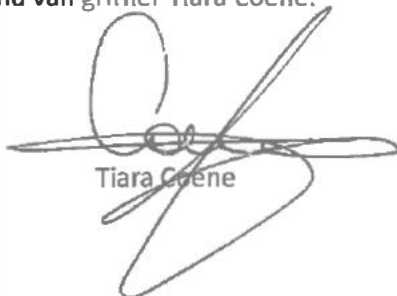
Beveelt dat bij toepassing van artikel 20ter, 2° lid van de Vlaamse Wooncode een uittreksel van onderhavig vonnis, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en bij gebreke daaraan, een uittreksel van onderhavig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

****

Verzoekt de griffier om - in toepassing van artikel 20bis, §5bis van de Vlaamse Wooncode - aan de herstellvorderende overheid binnen de termijn om rechtsmiddelen tegen de uitspraak aan te wenden een afschrift te bezorgen.

***

Dit vonnis is geweest door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.16 en uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 april 2019 door de voorzitter, Bruno Criel, rechter in aanwezigheid van Saskia Schepens, substituut-procureur des Konings WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge, met bijstand van griffier Tiara Coene.

Tiara Coene

Bruno Criel